

Publicerad 2013-04-20 22:56 av JohnA

En dikt om att bli lämnad.

Irrbloss

Du tar med dig all värme när du går
Syret försvinner när dörren slår igen
En hundrakilostyngd på mitt bröst är allt jag får
Den krossar mjukt mina lungor med varje rossling

Jag går ut men bär med mig mitt ljuva gissel
När jag rör mig hörs klangen av krossat glas
som klingar högre än hjärnspökenas tandagnissel
det är ljudet av drömmar som gått i kras

Vart jag går finns de tomma svaren i blickarna
Ingenstans någonting som berör
Det ljuder falskt att lyssna till ord från dönickarna
Med sanningens absoluta gehör

Kommer hem till ett rum som berövats på allt
Utom rester av en cocktail av oss
Där nu nu ljusen är släckta och det är ödsligt kallt
Brann nyss lyckan som ett tomtebloss

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JohnA med Poeter.se id #44412 innehar upphovsrätten